

KONVENCIJA BROJ 135

O PREDSTAVNICIMA RADNIKA, 1971. god.

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvaio Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada i koja se sastala 2. juna 1971. godine na svom pedesetšestom zasjedanju, i imajući u vidu odredbe Konvencije o pravu na organizovanje i kolektivno pregovaranje 1949. god., kojima se predviđa zaštita radnika od akata antisindikalne diskriminacije u pogledu zapošljavanja, smatrajući da je poželjno da se ove odredbe dopune u odnosu na predstavnike radnika, budući da je usvojila izvjesne prijedloge u vezi sa zaštitom i olakšicama koje se pružaju predstavnicima radnika u preduzeću, pitanje koje predstavlja petu tačku dnevnog reda zasjedanja, i budući da je odlučila da ti prijedlozi dobiju formu Međunarodne konvencije usvaja dana 23. juna 1971. godine sljedeću konvenciju, koja će biti nazvana Konvencija o predstavnicima radnika, 1971. god.

Član 1.

Radnički predstavnici u preduzeću treba da uživaju efikasnu zaštitu od svakog postupka koji je štetan po njih, uključujući i otpuštanje s posla, a koji se zasniva na njihovom statusu ili aktivnostima u svojstvu radničkog predstavnika ili na članstvu u sindikatu ili učešću u sindikalnim aktivnostima, ukoliko postupaju u skladu sa važećim zakonima ili kolektivnim sporazumima ili drugim zajedničkim dogovorenim aranžmanima.

Član 2.

1. Radničkim predstavnicima treba pružiti one olakšice koje mogu biti potrebne da bi im se omogućilo da izvršavaju svoje zadatke brzo i efikasno.
2. U vezi sa ovim, treba voditi računa o karakteristikama sistema profesionalnih odnosa u zemlji i o potrebama, veličini i mogućnostima dotičnog preduzeća.
3. Pružanje tih olakšica ne treba da umanjuje efikasno poslovanje dotičnog preduzeća.

Član 3.

U smislu ove konvencije izraz „radnički predstavnici“ odnosi se na lica koja su kao takva priznata prema nacionalnim zakonima ili praksi, bez obzira da li su:

- a) sindikalni predstavnici, naime, predstavnici koje je imenovao ili izabrao sindikat ili članovi tog sindikata; ili
- b) izabrani predstavnici, naime, predstavnici koje su slobodno izabrali radnici preduzeća u skladu sa odredbama nacionalnih zakona ili propisa i kolektivnih sporazuma i čije funkcije ne obuhvataju aktivnosti koje su priznate kao isključivi prerogativ sindikata u odnosnoj zemlji.

Član 4.

Nacionalni zakoni ili propisi, kolektivni sporazumi, arbitražne odluke ili sudske presude mogu da odrede tip ili tipove radničkih predstavnika, koji će imati pravo na zaštitu i olakšice predviđene u ovoj konvenciji.

Član 5.

Kada u istom preduzeću postoje i sindikalni predstavnici, gdje god je potrebno treba preduzeti odgovarajuće mjere da se obezbijedi da se postojanje izabranih predstavnika ne koristi da se potkopa položaj zainteresovanih sindikata ili njihovih predstavnika i da se podstakne saradnja po svim relevantnim pitanjima između izabranih predstavnika i zainteresovanih sindikata i njihovih predstavnika.

Član 6.

Primjena odredaba ove konvencije može se obezbijediti putem nacionalnih zakona ili kolektivnih sporazuma ili na bilo koji drugi način saglasan nacionalnoj praksi.

Član 7.

Formalne ratifikacije ove konvencije biće dostavljene Generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji će ih registrovati.

Član 8.

1. Ova konvencija je obavezna samo za one države članice Međunarodne organizacije rada čiju je ratifikaciju registrovao generalni direktor.

2. Konvencija stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon što generalni direktor registruje ratifikacije dvije države članice.

3. Poslije toga, ova konvencija stupa na snagu za svaku državu članicu, po isteku dvanaest mjeseci od registrovanja njene ratifikacije.

Član 9.

1. Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju može je, po isteku desetogodišnjeg perioda od njenog prvobitnog stupanja na snagu, otkazati aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji ga registruje. Otkaz stupa na snagu po isteku godinu dana od registracije akta o otkazivanju.

2. Za državu članicu koja je ratifikovala ovu konvenciju i koja u roku od godinu dana po isteku desetogodišnjeg perioda pomenutog u prethodnom stavu ne koristi pravo otkaza predviđeno ovim članom, ova konvencija je obavezna za sljedeći desetogodišnji period, a poslije toga moći će da se otkáže po isteku svakog desetogodišnjeg perioda, pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 10.

1. Generalni direktor Međunarodnog ureda rada obavještava sve države članice Međunarodne organizacije rada o registrovanju svih ratifikacija, izjava i otkaza koje mu dostavljaju države članice Organizacije.

2. Obavještavajući države članice Organizacije o registrovanju druge ratifikacije koja mu se dostavlja, generalni direktor će skrenuti pažnju državama članicama Organizacije na datum stupanja ove konvencije na snagu.

Član 11.

Generalni direktor Međunarodnog ureda rada saopštava generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, u cilju registrovanja u skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija, sve podatke o svim ratifikacijama i otkazima koje je registrovao u skladu sa prethodnim članovima.

Član 12.

Kad god to smatra nužnim, Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada podnosi Generalnoj konferenciji izvještaj o primjeni ove konvencije i razmatra da li je potrebno na dnevni red konferencije staviti pitanja njene potpune ili djelimične revizije.

Član 13.

1. U slučaju da Konferencija usvoji novu konvenciju kojom se ova konvencija potpuno ili djelimično revidira i ako novom konvencijom nije drukčije predviđeno:

a) ratifikacija od strane jedne države članice nove konvencije kojom se vrši revizija, samim tim, bez obzira na gore navedeni čl. 9. povlači trenutni otkaz ove konvencije, pod uslovom da je nova konvencija kojom se vrši revizija stupila na snagu;

b) onog dana kada nova konvencija kojom se vrši revizija stupa na snagu, ova konvencija prestaje da bude otvorena državama članicama za ratifikaciju.

2. Ova konvencija će u svakom slučaju ostati na snazi u svom sadašnjem obliku i sadržaju za one države članice koje su je ratifikovale, a nisu ratifikovale konvenciju kojom se vrši revizija.

Član 14.

Tekstovi ove konvencije na francuskom i engleskom jeziku su jednako punovažni.

Primjedba:

Konvencije: C 098 Konvencija o pravima radnika na organizovanje i kolektivno pregovaranje, 1949. god.